

ВАРНЕНСКИ СВОБОДЕН УНИВЕРСИТЕТ
“ЧЕРНОРИЗЕЦ ХРАБЪР”

КУРСОВА РАБОТА

по

Защита правата на човека

тема: “Европейска конвенция за защита правата на човека и основни свободи.
История по нейното създаване. Способи за защита правата на човека според
правото на Европейския съюз”

Изготвил: Специалност: Право
Факултет номер: 230612

Съдържание:

1. Увод
2. История на понятието “права на човека”.
3. Европейска конвенция за защита правата на човека и основните свободи.
История по нейното създаване.
4. Способи за защита правата на човека според правото на Европейския съюз.
5. Заключение

Увод

Хората се раждаме свободни и равни по достойнство и права. Всички сме надарени с разум и съвест. Между нас трябва да има разбирателство и хуманност. Отстояването на човешките права има своята предистория, която преминава през “естествените права” и свързаното с тях естествено право. То е обект на много противоречия, спорове и отрицания между критици от различни сектори на политическия спектър.

Като погледнем по-назад ние стигаме до философия на стоиците, според които природният закон, разумът, равенството в правата и достойнството на хората са ценности, които са поставени над държавата. Според тях човешкото поведение трябва да бъде хармонизирани с “природен закон”.

Идеята на човешките права е заложена в контекста на социалните промени, които започват в Европа от края на 13 век. Всъщност, първата победа на идеята на човешките права е документирана през 1215 г. В Магна харта либертум. Там са отразени съсловните права и свободи на английските феодали, които те са успели да отвоюват до крал Джон. В документа е записано, че не може да има наказание или арест без закон, както и, че не може да има облагане с данъци без съгласието на феодалния парламент. През вековете постепенно е утвърдена идеята, че хората имат вечни и неотнемаеми права, които не могат да бъдат отхвърлени след излизането на обществото от неговото “примитивно състояние” и не могат да бъдат намалени от “божествените права на кралете”.

Развитието на идеята за човешките права принадлежи на европейското Ново време и на могъщото духовно движение на Просвещение. Носещата конструкция на модерната демократична държава е изградена чрез съединяването на индивидуалните права и свободи, провъзгласявани от либералните мислители и конституционализма (формулирането на правата като идея предшества Конституцията като феномен).

В края на XVIII-ти век и ранния XIX-ти век, върху западния свят, оказва голямо въздействие либералния и интелектуалния фермент, който създава рационалната основа на движенията на радикално отрицания, преди всичко в Северна Америка и Франция. Това влияние е изразено от Томас Джаферсън в Декларацията на независимостта, провъзгласена на 04 юли 1776 г. от тринадесет американски колонии. В нея се казва: “Всички хора са създадени равни, те са надарени от техния Създател с определени неотнемаеми права, сред които сса Животът, Свободата и Търсенето на Щастие”.